

Men jeg anser det for absolut nødvendigt, hvis Enden skal blive god, at vi komme igennem med det paa den Maade, at vi ordne Forholdet, saavel de direkte som de indirekte Skatter, samtidig. At der dog maaske er noget Haab om, at det kan lade sig gøre, til Trods for, at man her, med stort Flertal selvfølgelig, har vedtaget at skille de direkte Skattelove fra de indirekte, deri er jeg bleven bestyrket noget ved at høre Udtalelser fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen) i Dag, Udtalelser, jeg i mangt og meget kan slutte mig til, og som jeg i det hele taget er det ærede Medlem taknemmelig for, idet jeg gaar ud fra, at selv om han ikke taler paa sit store Partis Vegne, taler han dog næppe ganske alene paa sine egne Vegne. Jeg tror, at det derigennem, naar man sammenholder det med Udtalelser, jeg gentagne Gange har hørt fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt), viser sig, at Udsigterne for en fornuftig Ordning ogsaa af den indirekte Beskatning ikke ere saa mørke, som det kunde se ud til, som Sagen kommer til at ligge for ved den Afstemning, vi nu gaa til.

Køedt: Jeg kan i overordentlig meget slutte mig til det ærede Medlem for Tisted (N. Andersen). Naar vi her i Folketinget have drøftet Skattereformer, kunde man som Motto over Forhandlingerne godt sætte: Retfærdighed. Vi have hver især uden Hensyn til, hvilket Parti vi tilhørte, stillet os paa Retfærdighedens Standpunkt og argumenteret ud fra dette. Naar der nu er Tale om at forvare disse direkte Skattelove, vil jeg straks gøre den Bemærkning, at den Hovedopgave, vi skulle løse, nemlig at lette Skattebyrden for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, ikke er løst ved disse Lovforslag. Man kan, saaledes som den ærede Ordfører har gjort det, regne ud, at der i enkelte Tilfælde kan blive nogle faa Øres Fordel selv for mindre bemidlede Skatteydere, men om en retfærdig Reform af Beskatningen med særligt Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen er der jo her aldeles ikke Tale.

Den ærede Ordfører nævnte eksempelvis Forholdet, som det efter Lovforslaget vilde blive her i Kjøbenhavn. Her vil der altsaa — idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Tal ere rigtige — i visse Tilfælde kunne paaregnes en meget ringe Fordel for de mindre bemidlede Skatteydere, naar man kun regner med Lovens

første umiddelbare Virkning. Men den ærede Ordfører kan dog ikke se bort fra, at vi hidtil have haft et Værn for Skatteyderne i Kjøbenhavn derved, at man ikke kunde sætte Skatteprocenten op over 3 pCt. Dette Værn falder bort, naar disse Lovforslag vedtages. Deri ligger et Tab i Sammenligning med, hvad vi hidtil have haft. Desuden kommer der noget nyt til, nemlig en Formueskat. Denne Formueskat rammer ikke alene de større Formuer, men man er gaaet saa lavt, at man har sat den skattefrie Formuegrænse til 3,000 Kr. Jeg har tidligere kritiseret denne uforsvarlig lave Grænse og skal ikke gentage mine Argumenter her, men vi faa altsaa i Tilgift til Indkomstskatten en ny Formueskat, der kommer til at ramme en hel Del Smaaakaarsfolk, som have sparet nogle Skillinger sammen. Saa snart disse Sparepenge naa op over 3,000 Kr., maa der svares Statsskat, men desuden indføre vi samtidig med de ny Skatter et Inkvisitionssystem fra Skatteopkrævernes Side, langt værre, end vi have kendt det hidtil. Dette Systems Ulemper ramme ikke alene Kjøbenhavn, men breder sig til en Mængde Smaafolk ud over Landet. Vi have længe kendt den kommunale Indkomstskat her i Hovedstaden, men nu kommer der ganske anderledes stramme Bestemmelser, altsaa, vi faa en ekstra Formueskat og en hel Del ny Ulemper foruden dem, vi have haft i Forvejen. Nu har man talt fra enkelte Sider, som om jeg havde stillet mig paa et revolutionært Standpunkt over for disse Love, men det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg har udtalt, at som Led i en samlet Reform af vort Beskatningsvæsen kunde jeg gaa med til dette Forslag, men skal det gennemføres som særskilt Foranstaltning, trænger det til frisindede Ændringer, før det bliver forsvarligt fra et demokratisk Synspunkt. Disse Ændringer i Favør af den mindre bemidlede Del af Befolkningen kunne foretages uden i mindste Maade at formindske de Fordele, som det efter Folketingets og ogsaa efter min Mening forurettede Hartkorn skulde opnaa. Jeg har i Retfærdighedens Navn foreslaaet, at man skulde forme Loven paa en saadan Maade, at det forurettede Hartkorn fuldt ud fik alle de Fordele, man ønskede at give det, men at man samtidig skulde vedtage en lille Forhøjelse af Indkomstskatten og Formueskatten, hvorved man kunde opnaa at fritage hele det store brede Lag af Befolkningen baade i Land og i By for alle de Ulemper og Byrder, der følge med Deltagelsen i disse ny Statsskatter.